

Hejsek 1

ROČNÍK XLII září 2026

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed*

Pejsek štěká...

Štěkám všem na pozdrav! Doufám, že jste si všichni užili prázdniny, že máte spoustu zážitků a že jste si pořádně odpočinuli.

Prázdniny jsou sice za námi, ale je před námi další oddílový rok. Těším se na všechny schůzky, výpravy nebo čaje. A také nás letos čeká divadelní festival! Jsem zvědavý, co všechno letos prožijeme.

Haf! Haf! Haf!

S novým školním rokem přichází pár změn. Malý oddíl je nyní samostatný a jmenuje se Takate. Budeme se s nimi ale přes rok vídat podobně jako v minulosti na některých výpravách.

Z malého oddílu k nám přichází Panky, Adam, Marjánka a Mína — moc vás vítám ve velkém oddíle.

Na rozloučenou smutně vyji po dlouhých letech vedoucování Jendovi. Určitě se ještě uvidíme, ale zatím štěkám na pozdrav. Novým hlavním vedoucím (jak většina z vás ví) je teď Esterka.

Taky mezi vedoucími vítám novou instruktorskou trojici Pórka, Marínu a Janu, a nového vedoucího Edu!

Haf! Haf! Haf!

Jako každý rok bych chtěl poprosit o co nejdřívejší zaplacení příspěvků, které jsou 800 Kč na rok. Příspěvky, prosím, plat'te přes účet, vše k nim najdete na stránce *platba.vpr.red/2026*.

Haf! Haf! Haf!

Ve Hvozdné se nám povedlo navrátit vše do původního stavu, bytosti se vrátily do Šeptajícího Hvozdu,

a tak jsme si u vesničanů vy-
lepšili pověst.

Všem vám tábor jistě chy-
bí, kdo by si chtěl zavzpomí-
nat, tak na webu jsou fotky!

Haf! Haf! Haf!

Někteří vedoucí se
o prázdninách vydali na pu-
tování do Černé Hory. Po-
kud byste se chtěli podívat
na fotky, jsou také na webu.

V Pejskovi bude zároveň
přes rok vycházet cestopis
z jejich cesty.

Haf! Haf! Haf!

O víkendu 18. — 20. září
nás čeká první výprava. Ví-
ce informací se včas dozví-
te, pokud budou však pří-
rodní podmínky dobré, vy-
razíme na vodu.

Haf! Haf! Haf!

Za prázdniny štěkám
všechno nejlepší k naroze-
ninám Elfí, Esterce, Emmě,
Míně, Permoníkovi, Marján-
ce, Kryštofovi a Ádovi;
a za září Řízkovi, Janě,
Saše, Samaře a Edovi.

ed

Co budeme dělat?

- 1. 9. První schůzka na (16.00—19.00)
Vyšehradě
- 8. 9. Oddílová schůzka (16.30—19.00)
- 15. 9. Oddílová schůzka
- 18. — 19. 9. Výprava na vodu pro mladší
- 18. — 20. 9. Výprava na vodu pro starší
- 22. 9. Oddílová schůzka
- 29. 9. Oddílová schůzka

A dále?

- 2. 10. Čaj (16.00 — 19.00)
- 3. 10. Výprava pro mladší s Takate,
Třicítka a Padesátka
- 28. 10. — 1. 11. Podzimní výprava
- 20. — 22. 11. Družinkové výpravy
- 11. — 13. 12. Vánoční výprava

Tábor 2026 — Pomezí

Hned první večer tábora nám přišla pošta, což nám nepřišlo nijak divné, jelikož ti starší z nás už byli v táboře kvůli delší představebce skoro týden. Dopis ale nakonec dostal úplně každý. Psal nám totiž Prokop, rychtář Hvozdné — malé vísky v tajemné oblasti zvané Pomezí. Zval nás na námi vytoužený pobyt ve vesnici za účelem poznávání zdejších Bytostí. Dopisy jsme mu asi psali už dávno, protože jsme byli trochu zmatení, kam že se to vlastně vypravujeme, ale nakonec jsme dostali až do Hvozdné, kde nás přivítali místní obyvatelé (někteří vlídněji než jiní).

Jakožto lidé z města jsme kromě poznávání již zmíněných Bytostí, mezi které patří například lesní žínka, skřítek, vodník, jezinka nebo hejkal, postupně poznávali i život a chod vesnice. Pomáhali jsme například u sklizně a někteří z vesničanů si nás dokonce vzali i do učení, takže jsme mohli alespoň trochu proniknout do tajů několika tradičních řemesel. Pletení košíků, mletí mouky, práce se včelím voskem, výroba drátěných šperků, křížková výšivka, práce s dlátem nebo míchání léčivé masti nám přestávalo být cizí.

My jsme jim zase na oplátku ukázali knedlíková jídla z našich rodných měst — Vysokého Chvojna, Horšovského Týna, Ostrožské Lhoty, Heřmanova Městce, Vlachova Břeží a Spáleného Poříčí. Když bylo po práci chvíli času, vesničané nám vyprávěli nejen o sobě, ale hlavně o Bytostech, které jsou nedílnou součástí každodenního života na Pomezí a jejich přítomnost byla všude ve vesnici znát, i když

jsme je třeba sami okem nespatri. Vesničané s nimi již po staletí žili v míru a pokoji, byli vděční za jejich pomoc a nedokázali si život bez nich představit.

Jak jsme poznávali Hvozdnou a Bytosti více, začalo nás zajímat, kde by se mohl nacházet onen Hvozď, jehož ukazatel na místním rozcestníku již dávno nemířil správným směrem. Šeptající Hvozď je totiž místo Bytostem nejbližší, jejich domov a část jejich říše. Nakonec se nám podařilo uhodnout, kde by se mohl nacházet, a když jsme na naši tečku v mapě dorazili, opravdu jsme našli nepřeborné množství stop. Bylo jasné, že jsme na správném místě.

Když jsme se ovšem po dlouhé cestě navrátili zpět do Hvozdné, atmosféra nemohla být odlišnější od té, z jaké jsme vyráželi. Bytosti totiž ze dne na den zmizely, což vesničané zarmoutilo až rozlítlo a vypadalo to, že budeme muset urychleně odjet zpátky do svých měst. S pomocí několika vesničanů, kteří stále ještě věřili, že jsme tohle nechtěli a že to můžeme napravit, jsme od malířky Magdaleny získali prastarý svitek popisující záhadný rituál. Magdalena maminka byla totiž jezinka a pár věcí ze světa Bytostí jí zanechala. Ukázalo se, že se Bytosti stáhly do Hvozdu, o který se bály, protože jsme tam svou přítomností poněkud nadělali paseku. Zároveň byla naše pomoc ve vesnici nutná více než kdy dříve, jelikož odchod Bytostí zapříčinil spoustu nesnází, sporů mezi obyvateli vesnice a málem i pořádnou katastrofu způsobenou povodní.

Když jsme se konečně dobádali k tomu, co obrázky na svitku znamenají, bylo jasné, že bude potřeba vypravit se

na další cestu. K navrácení rovnováhy mezi světem naším a světem Bytostí bylo totiž nutné ve Hvozdu zasadit takzvané Hraničníky, zvláštní druh vřesu prorůstajícího do obou světů, umístit je do magické zeminy, zalít mrtvou i živou vodou a pronést zaklínadlo. Každá surovina se ale nacházela v úplně jiném konci kraje. Rozdělili jsme se tedy tentokrát ne podle měst, ale podle našich schopností, a vyrazili pro vše, co bylo potřeba získat. Následně jsme se i s vesničany sešli ve Hvozdu a rituál vykonali.

Plni napětí jsme se potom všichni vydali do Hvozdné a doufali, že rituál zafungoval. Cestou jsme narazili na zvláštní dopis — ukázalo se, že byl od Bytostí, které nám poděkovaly za napravení toho, co jsme sami způsobili. Po návratu do vesnice jsme s velkou úlevou opět pocítili přítomnost Bytostí všude okolo a nezbylo nic jiného, než to řádně oslavit.

sn

Cestopis z přechodu Sinjajeviny

o přípravách a pohoří Sinjajevina

Přemýšlení o větším putování nás provázelo už nějakou dobu. Tedy asi hlavně ty, kteří na žádném takovém ještě nebyli.

První věc, termín, jsme začali řešit už v únoru. Na konci května se část z nás sešla a vymyslela místo a cestu.

„Navrhujem jet se podívat do Černé Hory, konkrétně do pohoří Sinjajevina a národního parku Biogradska gora. Trasa je zatím pouze nastřelená, půjdem kolečko z Mojkovace zase do Mojkovace, protože tam jede bus oujes. Převýšení není nějaký šílený, ale kopce to budou...“ napsala Tea na úvod.

Začátkem června jsme koupili lístky na bus z Prahy přes Vídeň a Bělehrad a plánování nechali chvíli stranou.

Během tábora jsme však došli k jinému návrhu cesty, a to že pojedeme autem. Vrátili jsme lístky na bus a Pom naplánoval trochu jinou pěší trasu výhýbající se těm nejhorším výstupům z údolí řeky Tary (Žabljak — Mojkovac).

Plánujeme, balíme, nakupujeme (např. tablety do vody) a jsme připraveni vyrazit.

Sinjajevina

Sinjajevina je pohoří nacházející se v centrální části Černé Hory. Svou rozlohou zaujímá plochu zhruba 45x20 km² a jeho průměrná výška je 1700 m. n. m.

Nejvyšším vrcholem Babin Zub, který má 2253 m. n. m. Krajina je zvlněná vysokohorská náhorní plošina posetá bezpočtem vápencových vrcholů, loukami či pastvinami s minimálním lesním porostem.

Zápis z cesty a prvního dne 15. 8. najdete v dalším čísle Pejska.

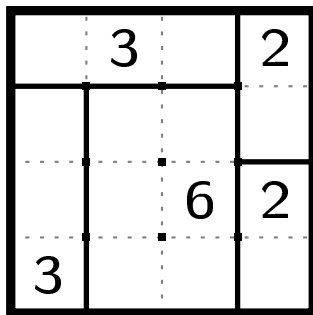
aš

Shikaku (ohrádky)

Na obrázku vidíte mřížku, ve které jsou rozmístěna čísla. Vaším úkolem je tuto mřížku rozdělit do ohrádek takovým způsobem, že v každé ohrádce bude přesně jedno číslo a takový počet buněk, jak je velké ono číslo.

Správně vyřešená mřížka vypadá například takto:

Zadání pro mladší (do 5. třídy včetně):

			4	2
			3	
2		4		
2	2	3		
			3	

Zadání pro staší (od 6. třídy včetně):

					6	
2					5	
2	2					
		3		6		4
	4	2		2	5	
	4					2

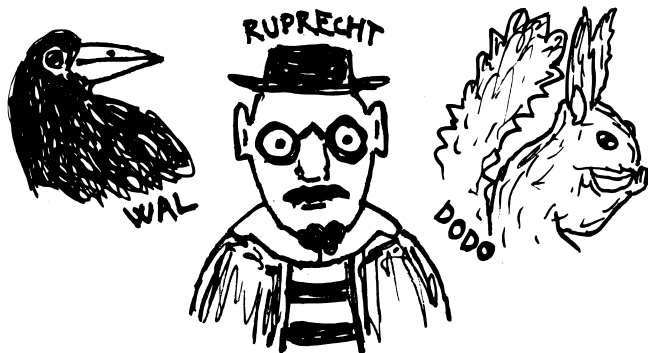
kv

Ruprecht, Wal a Dodo

ztraceni na Vyšehradě

Pan Ruprecht, havran Wal a veverka Dodo vyrazili stejně jako my na první schůzku na Vyšehrad. V přehršli lidí se ale sobě navzájem ztratili.

Pomoz jim najít se v prostoru před Kongresovým centrem u stanice metra! Až na přiloženém obrázku najdeš, kde se každý z nich nachází, tak je ukaž Štěpánovi.

šbh

Vedoucí starších:

Ester: 605 973 956

Samara: 733 210 214

Štěpán: 771 113 162

Kryštof: 608 746 385

Redakce:

Aňa (*aš*), Ester (*ed*),

Kryštof (*sazba*), Kuba (*kv*),

Samara (*sn*), Štěpán (*šbh*).

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz